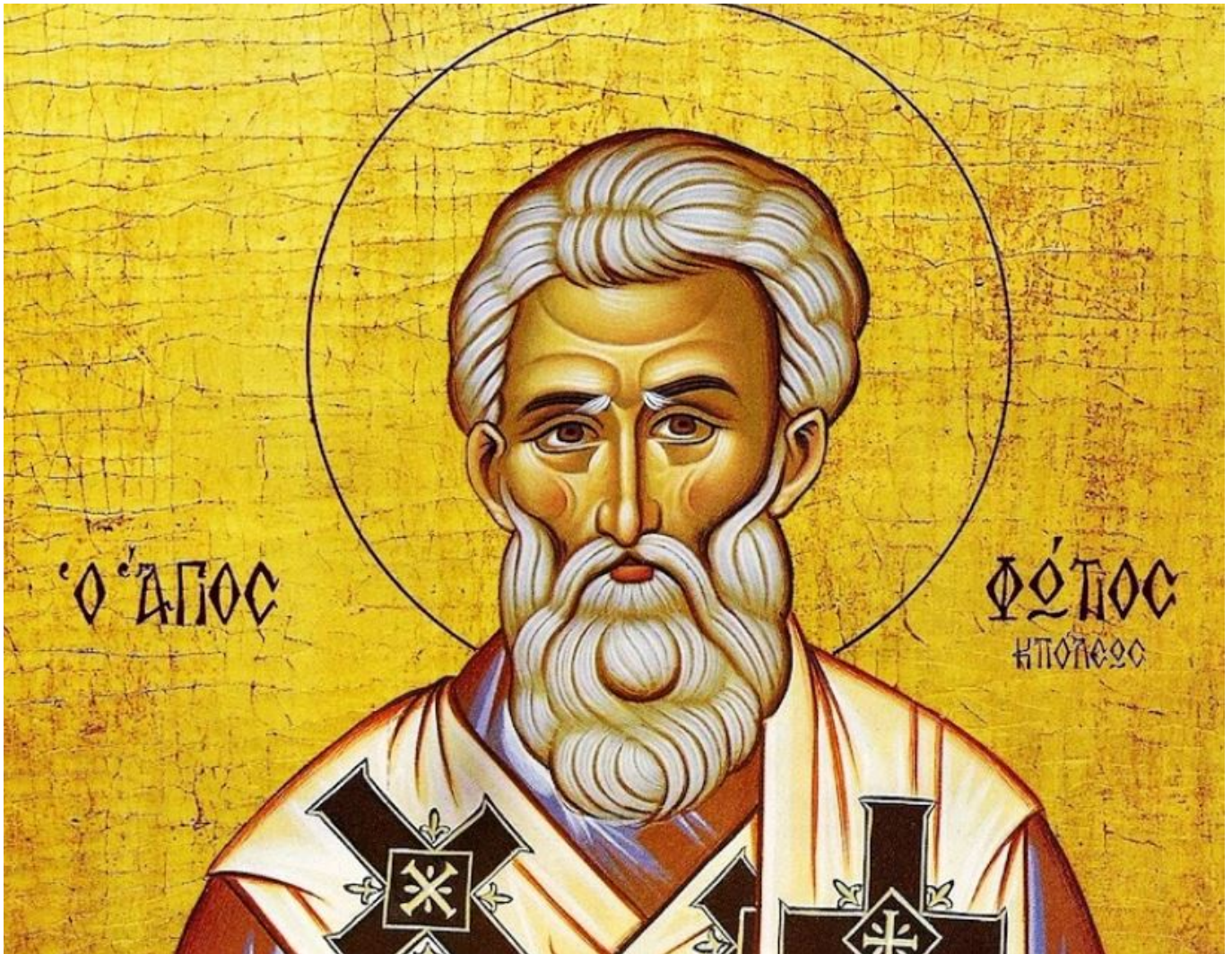

ΜΕΓΑΣ ΦΩΤΙΟΣ: Ένας πανεπιστήμων Πατριάρχης

/ [Επικαιρότητα](#)

Η Εκκλησία μας κατά την 6ην Φεβρουαρίου εκάστου έτους τιμά τη Μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Φωτίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ο Άγιος Φώτιος ήταν κατά τους χρόνους Θεοφίλου του βασιλέως εν έτει 829, του οποίου έγινε πρωτοσπαθάριος και πρωτοασηκρήτις, και έφερε τα πρωτεία της Συγκλήτου και βασιλικής βουλής, κατά τον Διάκονον Ιωάννην τον συγγράψαντα τον Βίον του Αγίου Ιωσήφ του υμνογράφου. Τόσην δε δύναμη είχε στη γραμματική, ποιητική, ρητορική και φιλοσοφία· προς τούτοις δε και ιατρική, και πάσα άλλη επιστήμη εξωτερική, εις τρόπον οπού, όχι μόνον άλλος τοιούτος δεν ευρίσκετο εν εκείνω τω καιρώ, αλλά και με τους παλαιούς εσυναριθμείτο.

Ψηφισθείς από όλον τον κλήρον (πλήν πέντε μόνον) έγινε Μοναχός υπό Γρηγορίου

Επισκόπου Συρακούσης τη πρώτη ημέρα, τη δευτέρα έγινεν Αναγνώστης, την τρίτη Υποδιάκονος, την τετάρτη Διάκονος, την πέμπτη Πρεσβύτερος και την έκτη έγινε Επίσκοπος, εν έτει 858. Και ούτως εκβληθέντος του Αγίου Ιγνατίου, έγινεν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αν και ακουσίως.

“Ψεύδεται άρα ο Νεοκαισαρείας Στυλιανός, γράφων προς Στέφανον, ότι κατά την αυτήν ημέραν έγινε και Πρεσβύτερος και Επίσκοπος. Ομοίως και ο Σμύρνης Μητροφάνης, και ο Παμφλαγονίας Νικήτας, και ο Θεόγνωστος, οι πολλά κατά του αγιωτάτου Φωτίου τούτου γράψαντες. Ομοίως και ο Βαρώνιος ο λέγων, ότι ο Φώτιος ήτον ευνούχος, συνάγων τούτο απατηλώς από μίαν επιστολήν Ιωάννου Σακελλαρίου. Ου γαρ ο Ιωάννης ούτος έγραψεν προς τον Φώτιον, αλλ’ ο Φώτιος προς τον Ιωάννην, όρα σελ. 274, του β’ τόμου του Μελετίου, και εις τα προλεγόμενα της εν τη Αγία Σοφία συστάσης Συνόδου επί του αγιωτάτου Φωτίου, εν τω ημετέρω Πηδαλίω” όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης σε σχετική υποσημείωση στον Συναξαριστή του.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Β΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005) - Εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού